

జానకీ వంశిక

కిటికీలోంచి బయటికి చూస్తున్న నందా దేవి, అలికిడికి వెనుదిరిగింది.
 “హలో శ్రీధర్ రండి ” ఆమె పెదాలు ఫార్మల్ గా నవ్వుతున్నాయి.
 అది తెల్సిన శ్రీధర్ మాత్రం, ఎప్పటిలా, గమనించని వాడిలా గుమ్మం లోంచి లోపలికొస్తూ— “నేను యెప్పుడొచ్చినా మీ రా కిటికీ దగ్గరే వుంటారు.

మిమ్మల్నుం త ఆకర్షించే దేమిటో...” అన్నాడు.

“నన్ను అన్నీ ఆకర్షిస్తాయి, శ్రీధర్. ఒక్కటి తప్ప ”

ఆ ఒక్కటి ఏమిటో తెల్సిన శ్రీధర్ ఆ ప్రస్తావన బహిర్గతం కావడం ఇష్టం లేక “మీరు కట్టుకున్న చీర చాలా బాగుంది” చటుక్కున నోటికొచ్చింది అనేశాడు.

నందా కూడా మాట మారుస్తూ—

“అన్నట్లు మర్చిపోయాను. మీరు వేస్తున్న చిత్రం పూర్తయిందా?”

“ఢినిషింగ్ టచెస్ వున్నాయింకా. మీరు మోడర్ గా సహకరించిన ‘శకుంతల నిరీక్షణ’ చిత్రాన్ని మొన్న ఆర్స్ ఎగ్జిబిషన్ లో జనం తెగ మెచ్చుకున్నారు. హావభావాల ప్రదర్శన చాలా సహజంగా చిత్రీకరణ జరిగిందని, శకుంతల కేసి చూస్తుంటే యెదుట మనిషి నిలబడినట్టే వుందనీ ”

“చూశారా? మీ రెంతో జీవంతో చిత్రీకరణ చేస్తారని నేనంటే యెంతో తేలిగ్గా తీసేస్తారు...” ఆమె ఎంతో ఉత్సాహంతో చెప్తుంటే శ్రీధర్ అడ్డుకున్నాడు.

“కుంచె పట్టుకున్న యెవరికి మీరు మోడర్ గా కూర్చున్నా వేస్తారు నందా. ముఖ్య విషయం ఏమిటంటే అది నచ్చిన ఒక లాజిడికారి ఆ చిత్రాన్ని అయిదువేలకి కొంటానన్నాడు తెల్సా?”

“మైగాడ్!?”

“నిజం నందా ... మరి దేనికోసము కాదు ఆ పెయింటింగ్ లో శకుంతల అందం కోసం ” ఆమె కళ్ళల్లోకి చూడబోయాడు కాని కనురెప్పలు తెరలు కప్పి నట్లుగా వాలిపోయ్యాయి.

రెండు క్షణాల మౌనం తర్వాత కళ్లెత్తింది. అందమైన కళ్ళల్లో పల్చని నీటి తెర పర్చుకుంది.

“ఈ నా అందం అందరికీ సమ్మోహనాత్మం కాని, మహేష్ గారికి మాత్రం ఆ తి సాధారణం అందుకే ఆయన్ని కనీసం అందరి భార్యల్లాగ కూడా ఆకట్టుకోలేక

పోతున్నాను.”

“మీ రెప్పుడూ ఇలాగే ఆలోచిస్తుంటే మనస్సు మరి మొద్దుబారిపోతుంది. ఆలోచనల్ని డైవర్ట్ చెయ్యడానికి ప్రయత్నించండి. మహేష్ మొదట్నుంచి కేరీర్ లైఫ్ ని ఆశించిన మనిషి. అతని ఆలోచనలు యెప్పుడూ లా, కేసుల మీద తప్ప మిగతా వేటి మీద కేంద్రీకరించడు. ఏ రోజు యెలాంటిదో యెవరం చెప్పగలం నందా? ఈ రోజు కాకపోతే, రేపు ఆ పిచ్చి కొద్దిగా వదిలేస్తే మీ జీవితం సంపదనం అవుతుంది .”

“కాని ఆ ఆశ రోజు గడుస్తుంటే అవిరైపోతోంది. నొకర్లు, ఐశ్వర్యం వున్న ఈ యింట్లో నేనో బొమ్మనైపోయాను. నే నెవరికీ అవసరం లేకుండా వున్నాను, శ్రీధర్. ఎంత బాధగా వుందో మీకేం తెల్సా? ” ఆ మాటల్లో బాధ, రోషం సమపాళ్ళల్లో రంగరించివున్నాయి.

ఆమె మాటల్ని వింటూ కూడా సమాధానం చెప్పలేక, పుస్తకం తిరగేస్తూ మౌనంగా వుండిపోయాడు శ్రీధర్.

“కట్టుకున్నవాడికి ఉపయోగపడకపోయినా కనీసం మీలాంటి కళాకారులకి ఉపయోగపడుతున్నందుకు నాకు చాలా సంతోషంగా, గర్వంగా కూడా వున్నది శ్రీధర్.”

దీనికి అతన్నుండి సమాధానం లేదు.

“మాట్లాడరేం శ్రీధర్.”

“ఏం మాట్లాడను. మీ ప్రతి మాటల్లో ఆవేదన తప్ప మరొకటి కన్పించడం లేదు. మీ వయస్సులో వున్న దంపతులు ఎంతో సంతోషంగా, సరదాగా కాలం గడుపు

తున్నారు ..”

ఈ మాటలకి నవ్వింది నందా. “మీ కింకా పెళ్ళీ కాలేదు.”

“ఆ విషయం మీద నాకు ధ్యాస లేదు. అయినా పెళ్ళి జరిగిందనుకోండి ఆవిడా మీలాగే ఆనంత్య ప్రితో కాలంగడుపుతే.”

“అలా జరగదు శ్రీధర్. స్నేహితుడి భార్య బాధని అర్థం చేసుకోగలిన మీరు కట్టుకున్న భార్యని బాధపడేలా చేస్తారని యెలా అనుకుంటాను!” దాదాపు వాదిస్తున్నట్లుగా అంటుంటే నవ్వారు.

“మీ నమ్మకాన్ని నే నెందుకు కాదనాలి; అన్నట్లు ఒక విషయం మీ కభ్యంతరం లేకపోతే ”

“చెప్పండి ” ఎంతో నిర్మలంగా అడిగింది.

“మీ కభ్యంతరం లేకపోతే ‘స్వప్న’ లో మంచి పిక్చర్ ఆడోంది వస్తారా?”

ఎన్నడూ అలా ఆహ్వానించని శ్రీధర్ వైపు తెల్లబోతూ చూసింది నందా దేవి. వెంటనే ఏం సమాధానం చెప్పాలో స్ఫురించలేదు. ఆమె తటపటాయింపు చూసి—

“మీ కిక్కుం లేకపోతే మొహమాట పడకండి ”

“అదేం లేదు వెళ్ళాం పదండి ” అతనెక్కడ ఫీలౌతాడోనని చటుక్కున అనేసింది నందా.

శ్రీధర్ తో పిక్చర్ కెళ్ళానని చెప్పమని చెప్పింది బాయ్ తో.

పిక్చర్ చాలా బాగుంది. తిరిగి వస్తుండగా “పిక్చర్ చాలా బాగుంది శ్రీధర్. మీరే తీసుకెళ్ళకపోతే, మిస్ అయేదాన్ని”

అంది నందా.

“చూశారా? పిక్చర్ చూడగలిగే అవకాశం వున్నా, వెళ్ళలేకపోయారు. ఇంత ఆనందాన్ని అనుభవించే యోగ్యత వుండీ జారవిడుక్కోడం మూర్ఖత్వం కావూ!”

“కాదు శ్రీధర్. దురదృష్టం.”

“ఫిలాసఫీ దృష్టి అది. మీ రిప్పుడు నాతో రావడాన్ని ఆ దురదృష్టం ఎందుకు ఆపలేకపోయింది? ఆ దురదృష్టాన్ని మీ పిరికితనం వల్ల కొని తెచ్చుకుంటున్నారు. ఔనా?”

ఈసారి నందా మాట్లాడలేదు. మళ్ళీ శ్రీధర్ రెట్టించలేదు.

మరో కొద్ది నిమిషాల్లో కారు మహేష్ ఇంటి పోర్టికోలో ఆగింది.

ఎవరోనో మాట్లాడుతున్న మహేష్ జంటగా వస్తున్న భార్యని, స్నేహితుడిని చూశాడు. ఆ వచ్చిన వాళ్ళు మరో ఆరగంటకి కాని వెళ్ళలేదు. ఆ తర్వాత లోపలికి వెళ్తున్న మహేష్ కి భార్య నవ్వు తెరలు తెరలుగా వినిపించింది. డిమ్ గా వెల్గుతున్న లైట్ లో ఆ నవ్వు యెంతో మధురంగా వినిపించింది అతనికి.

డ్రాయింగ్ రూమ్ కర్చెస్ లు తీసుకొని లోపలికి వెళ్ళాడు. శ్రీధరేదో చెప్తుంటే నవ్వుతోంది. ఆ దృశ్యం ఎందుకో మహేష్ గుండెల్లో ముద్రపడింది.

మహేష్ ని చూసిన శ్రీధర్ — “హాల్లో ఫ్రెండ్ వెల్ కమ్ .” అన్నాడు నవ్వుతూ.

“ఎలా వుంది పిక్చర్?”

“ఓహో చాలా బాగుంది మహేష్. అయినా నీ కిలాటి సరదాలు గిట్టవుగా.

కురుజుకుడు పైత్యుల
 తలకుం మర్చిపోయానాయ్ మరి-

కురుజు
 కురుజు

నువ్వు నీ డెడ్ పైల్స్ ”
 మ్యూరో నవ్వేశాడు మ హేష్,
 “ఆర్లెవి. నీ కన్నీ ‘లైవ్ లీ’గా కన్పించాలి. నీ కేదో దృష్టి లోపం వున్నట్టుంది డాక్టర్ ని కన్ సల్ట్ చెయ్యి.”

“వెయ్యాలింది నువ్వు. నాకుంది దృష్టిలోపం మాత్రం. నీకు అసలైన బుర్రలోపం.” గొంతు నెమ్మదిగా వున్నా మాటల్లో పడును ఎక్కువగా వుంది.

“అలా అనుకోవడం సీతెలివితక్కువ. ఈ పూజో ఏ లాయరునయినా అడుగు ‘వా పె బ్రి లి యెంట్ చాప్’ అని అంటారు.

“జీవితం అనేది మగవాడికి రెండు భాగాలు. రెండు భాగాలకి న్యాయం చేకూర్చినవాడే నిజమైన మగవాడు. నువ్వు ఒక భాగానికే అంకితం అయిపోయి రెండో భాగం వున్నదనే మర్చిపోయి, అన్యాయం చేస్తున్నావు ”

జ్యోతి

మహేష్ కనుచొమ్మలు స్వల్పంగా ముద్దుకుని విడిపోయాయి.

క్షణం నందా వైపు కళ్ళు తిప్పి మరో వైపుకి తల తిప్పేసుకున్నాడు.

మరి కాసేపుండి శ్రీధర్ వెళ్ళిపోయాడు.

భార్యభర్త లిద్దరు మౌనంగా విడిపోయారు, యధాప్రకారంగా.

2

స్నేహితుడి మాటలే చెప్పల్లో గింగురు మన్నాయి. మహేష్ కి మరో రోజు గడిచే వరకు. ఎందుకలా అన్నాడు అని చాలా ఆలోచించాడు.

శ్రీధర్, వైజయంతి కూర్చుని కబుర్లు చెప్పకుంటున్నారు.

“మీ రీ మధ్య సాయంత్రం పూట ఇంట్లో వుండడం లేదు. నాకు చాలా బోరుకొట్టోంది .”

“ఆరు గంటల కల్లా మా అన్నయ్య

వచ్చేస్తారు కదా? ఎబొచ్చి ఓ గంటసేపే మీకా బోరు. తర్వాత నే నవసరం లేదుగా ఓకు?" అల్లరిగా వదినవైపు చూశాడు శ్రీధర్.

బిడియంగా కనురెప్పలు వాల్చేసుకుని,

"మీ కెప్పుడు నన్ను వుడికించడమే పని. మీ వద్దతి నాకేం నచ్చలేదు. ఆఫ్ కోర్స్, మీ అన్నయ్య కూడా?"

"ఏ విషయంలో?" కనుబొమ్మలు స్వల్పంగా ముడిపడ్డాయి.

"మీ రలా ప్రతి రోజు నందాదేవిని కలిసి ఆవిడతో చాలాసేపు గడవడం...." తల వైకెత్తి మరిది కళ్ళల్లోకి చూడడానికి ప్రయత్నించింది.

సీరియస్ గా వదిన కళ్ళల్లోకి చూశాడు శ్రీధర్.

"అంటే....?"

"అర్థం చేసుకోలేని పసిపాప కాదు మీరు." నవ్వింది వైజయంతి.

రెండు క్షణాలు మాట్లాడలేదు శ్రీధర్.

"మీ కావిడ బాధ అర్థం చేసుకునే అవకాశంలేదు వదినా!" మెల్లగా అన్నాడు.

"విడమర్చగలరా?" సౌమ్యంగా అంది.

"ఆఫీస్ నుంచి వచ్చిన తర్వాత, యింట్లో వున్నంత సేపు అన్నయ్య మిమ్మల్ని క్షణం వదిలి వుండరు. కాని మహేష్ కి క్షణం నందాతో గడపాలంటే గిట్టదు. అవి దెంత బోర్ ఫీలవడమే గాక మానసికంగా యెంత బాధపడ్తారో ఒక్కసారి ఆలోచించండి. ఒక సాటి ఆడ పిల్లగా ఆలోచించండి...."

"కాని ఆవిడ బోర్ మీరు తగ్గించలేరు. ఆవిడ బాధని అంతకన్నా తీర్చ

లేరు. అలాంటప్పుడు మీరు ఆనవసరంగా ఆవిడ కేదో మేలు చేస్తున్నాననుకోవడం అవివేకం. మీ సానుభూతి హరించవచ్చుగా కాని దానివలన యెలాంటి ప్రయోజనం లేదు."

"అందుకని ఆవిడల్లా వదిలెయ్యమంటారా?"

అతని మాట పూర్తి అయిందో లేదో పాప యేడుస్తూ వచ్చింది వైజయంతి దగ్గరకి.

"అబ్బబ్బిప్పుడు దెబ్బలాడుకోవడమే అన్నయ్యని కొట్టి యేడుస్తున్నావా? లేక పోతే వాడు నిన్ను కొట్టాడా?"

తల అడ్డంగా తిప్పుతూ "నా బంతి అన్నయ్య తీసుకున్నాడు. ఇచ్చెయ్యమని చెప్పి." పాప మాటలు పూర్తికాలేదు. బాబు హుషారుగా రంగురంగుల బంతిని నేలకేసి కొద్దూ ఆడుకుంటూ వచ్చాడు గదిలోకి.

"బాబు, చెల్లాయ్ బంతి చెల్లాయ్ కిచ్చెయ్య." తల్లి మాటలకి తల అడ్డంగా తిప్పుతూ, ఆడ్డానే "నే నివ్వను....నా క్కావాలి" ఖచ్చితంగా చెప్పేస్తూ గదిలోంచి బయటికి పరిగెత్తాడు.

పాప ఏడ్చు లంకించుకుంది బంతి కావాలంటూ.

"చూస్తున్నారా శ్రీధర్ వీళ్ళ అల్లరి. పాప బంతి మూల పడేసినంతసేపు బాబు దాని వంక కూడా చూడలేదు. అది ఆడుకుంటుంటే కావల్సి వచ్చింది. ఎవరూ చేరతియ్యనప్పుడు వస్తువులో యెంత ప్రత్యేకత వున్నా అది మూలపడి వుండాల్సిందే. అది ఇంకొకరి చేతిలో కెళ్తే

అప్పుడు కాని దాని విలువ పెరగదు. గుర్తింపబడదు. బాబుని, పాపని చూశావుగా....?"

వైజయంతి మాటలై తే పూర్తయ్యామీ కాని శ్రీధర్ లో ఆ తోచనలు మొదలయ్యాయి.

ఆ రోజు సాయంత్రం నందా దగ్గరకి వెళ్ళినప్పుడు—

పది నిమిషాలు చూస్తున్న తర్వాత. "ఇంట్లో డోర్ గా లేదా నందాదేవి? అలా పబ్లిక్ గార్డెన్స్ కి వెళ్ళామా?" అని అడిగిన శ్రీధర్ వైపు తెల్లబోచూ చూసింది. ఇదేమిటి? ఈ మధ్య ఈయనిలా

అడుగుతున్నారేమిటి?

"మీ కేమి అభ్యంతరం లేకపోతేనే బస్సుకోండి" శ్రీధర్ అన్నాడు.

ఏమనుకుందో ఏమోకాని బస్సుకుంది. మరి కొద్ది నిమిషాల్లో ఇద్దరూ బయలుదేరుండగా మహేష్ తారు కారిడార్ లో ఆగింది.

ఏదో మాట్లాడుకుంటూ ఇంటిగా మొట్టు దిగుతున్న స్నేహితున్ని, భార్యని చూశాడు మహేష్.

అతను అంత స్వరలోనే ఆపోహ పడే కునంస్కారి కాదు. ఎన్నేళ్ళనుంచో స్నేహితుడుగా వుంటున్న శ్రీధర్ ని అను

భారత వారి ఇదేమిటిపని? అని ప్రశ్నించకండి. ఈ పరిస్థితి ఎందుకు ఏర్పడిందో నన్ను వివరం హేరంబ చిత్రమందిర్ వారి 'మాంగల్యానిక మరో ముడి' చిత్రం (దర్శకుడు కె. విక్టోరియా) చూసి తెలుసుకోండి. (అన్నట్టు యీ సందర్భంలో పాప కలకో వార్త. ఇకముందు వచ్చే చిత్రాలలో మధుసూనియం సేవించే పాత్రలు కన్నడవు. కనీసం చేతిలో మధుసూత్రను పుచ్చుకొన్న 'పాత్ర' కూడా కన్నడగూడదని కొత్త సెన్సార్ నిబంధనలు చెబుతున్నాయి.)

మానించే మనిషి కాదు.

కాని వాళ్ళిద్దరలా కన్పించేసరికి అసహజం అన్పించింది.

అయినా మామూలుగానే స్నేహితుడిని చూసి విష్ చేశాడు.

“హలో ఫ్రెండ్ - నీ అనుమతి లేకుండానే నందాదేవిగార్ని గార్డెన్స్ కి తీసుకెళ్తున్నాను” నవ్వుతూ అన్నాడు శ్రీధర్.

“బై ఆల్ మీన్స్” పైకి చాలా సహజంగా అన్నా లోలోపల రకరకాలుగా ఆలోచించ సాగాడు. ఓ పది నిమిషాలు ఆలోచించి చిరాకేసింది మహేష్ కి.

బట్టర్ ఇచ్చిన కాఫీ తాగి కాసేపు రిలాక్స్ అయ్యాడు.

పుస్తకం తీసినా, పైల్స్ లోకి చూసినా అతని కళ్ళకి జంటగా మెట్లు దిగుతున్న స్నేహితుడు, భార్యే కళ్ళకి కన్పించ సాగారు.

‘ఛ ఛ ఇదేమిటి! తన కేమయిందివాక’ విసురుగా పైల్స్ తోసేసి సిగరెట్ వెలిగించి పక్కమీద పడుకున్నాడు.

వెళ్ళయిన తర్వాత ఈ రోజు వరకు కూడా అతనెంత మాట్లాడకపోయినా ఖాళీగా వుంటే నందా కూడా అక్కడే కూర్చునేది.

ఈ రోజు భిన్నంగా జరిగేసరికి చాలా లోటుగా, వెల్లిగా అన్పించింది.

అయినా ఎప్పుడూ లేని గార్డెన్స్ ఎందుకు కావల్సివచ్చాయి విసుక్కున్నాడు.

మరో అరగంట గడిచిన తర్వాత కారు శబ్దం అయింది.

మంచంమీదనుండి లేచి డ్రాయింగ్

రూమ్ లో కెళ్ళాడు మహేష్.

“హలో మహి, య్యాయి” లోపలికొస్తూ గాడు శ్రీధర్.

“నీకు టెర్కమ్ ఇద్దామని

“మైగాడ్! ఉన్నట్టుండి నా ఎంత ప్రేమ ఎలా కల్గిందబ్బా” చ్చర్యం నటించాడు.

ఊగ్గురు కూర్చున్నారు “మీద నాకు నిజంగా జెలసీగా వుంది మహేష్.”

“ఎందుకు” ఇంకో సిగరెట్ కేస్ లోంచి తను తీసుకుని శ్రీధర్ కి ఆఫర్ చేస్తూ అడిగాడు మహేష్.

“ఎందుకేమిటి, నిజంగా నీకు కళ్ళు, బుర్ర కూడా సరైన మార్గంలో వర్క చెయ్యడంలేదు లేకపోతే ఎందుకు అడగవు నందాదేవి నలా నాతో వదిలేసి నువ్వీ అందమైన సాయంత్రాన్ని రోస్టీగా గడపవు. అందమైన నందాదేవిగారు ఆ శారీరో ఇంకా అందంగా వున్నారు చూసిన ప్రతివారు ఆవిడ మీదనుంచి దృష్టిమళ్ళించుకోలేకపోయారు. బొమ్మలా వున్న ఆవిణ్ణి చూస్తుంటే నీమీద జాలి, జెలసీ కూడా వేసింది. ఫ్రెండ్, నిజం చెప్పాలంటే ”

తెల్లబోతూ చూశాడు మహేష్ స్నేహితుడి వైపు

దాదాపు రెండేళ్ళనుంచి నందాని తెలిసిన శ్రీధర్ ఎప్పుడూ అలా అనలేదు. పెళ్ళిలో కూడా ఎంతోమంది అంత అందమైన అమ్మాయిని గెట్టుకున్నావ్ అని అభినందించారు. కాని తనకి క్లోజ్ ఫ్రెండయి కూడా మాటవరపత్తైనా నందా చాలా అందంగా ఉందని కూడా అన

చదివితే రోయగలను
కానీ చదవలేను
కాస్తే పాసవగలను
కానీ రాయలేను
చదువుగలి ఇంటే!
నివ్వకొక్క బతుకంటే!!

అభివ్రాత్రో

లేదే. అతని సంస్కారానికి తనెంత ముచ్చటపడ్డాడు? మరిప్పుడిలా ఇంత దెలిబరేట్ గా ఎందుకంటున్నాడు?

“మీవల్ల ఈ సాయంత్రం చాలా సరదాగా గడిచింది శ్రీధర్?” కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా అతనివైపు చూస్తూ అందినదా.

ఉలికిపడ్డా భార్యవైపు చూశాడు మహేష్.

పెళ్ళయిన రెండేళ్ళకి మొదటిసారిగా భార్య అందం దృష్టిలోకి వచ్చింది. బొమ్మకి ప్రాణం వచ్చినట్లుంది అనుకున్నాడు

శ్రీధర్ పట్ల కృతజ్ఞతతో మెరిసిపోతున్నాయి కాటుక కళ్ళు.

“నేను ఇంకా డ్యూంట్స్ చెప్పుకోవాలి. ఎందుకంటే మీ మూలాన ఈ రోజు

గార్డెన్స్ లో నా విలువ చాలా పెరిగింది. ఓ. కె. సీ యు గుడ్ నైట్ ” అంటూ లేచాడు.

స్నేహితుణ్ణి కారువరకు దిగబెట్టి లోపలికొచ్చాడు మహేష్. నందా లేదు డ్రాయింగ్ రూమ్ లో.

3

వారం రోజులు గడిచిపోయాయి. వారంలో రెండుమూడుసార్లు శ్రీధర్, నందాదేవి కల్పి బయటికెళ్ళి, అదీ మహేష్ వున్నప్పుడు. ఓ గంటసేపు తర్వాత వచ్చారు.

ఆ రోజు సాయంత్రం మహేష్ కారు కారిడార్ లో ఆగినప్పుడు కార్లోంచి దిగుతున్న అతనికి గార్డెన్ చైర్స్ లో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటూ కన్పించారు.

“హలో గుడ్ ఈవ్నింగ్ ” శ్రీధర్

విష్ చేశాడు.

“ఈవ్నింగ్ ” ముక్త సరిగా అన్నాడు. శ్రీధర్ కుప్పి ఆఫర్ చేస్తున్నా కూర్చోకుండా లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు. లేవబోయిన నందాను “వస్తాడు కదా” కూర్చోండి” అంటూ ఆపేశాడు శ్రీధర్ అరగంట గడిచినా మహేష్ బయటకి రాలేదు.

నందాతో కబుర్లు చెప్పడం అలవాటు లేకపోయినా ప్రతి సాయంత్రం తనొచ్చే సరికి శ్రీధర్ తో వుండడం ఏమాత్రం నచ్చలేదు ఎంతో లోస్లిగా ఫీలయ్యాడు మహేష్.

నందామీద కోపం వచ్చింది. స్నేహితుడిమీద అదో విధమైన ఉదాసీనత ఏర్పడింది

అరగంట గడిచినా రాకపోవడంతో ఇప్పుడే వస్తానంటూ లోపలికి వెళ్ళింది.

నందా మంచంమీద పడుకుని కన్పించాడు భర్త.

టీ తీసుకున్న చిహ్మలేం కన్పించక పోవడంతో “టీ తీసుకోలేదా?” మంచం దగ్గరగా నిలబడి అడిగింది.

“కళ్ళు తెరిచి ఆమె మొహంలోకి చూస్తూ ----- “నీకేమధ్య ఎంకేజ్ మెంట్స్ ఎక్కువయ్యాయి. ఇంటికి రాగానే కాస్త టీ మొహాన పొయ్యడం తెలియదా?”

ఆ మాటల్లో ఎన్నడూ నందా ఎదుర్కొని తీవ్రత నిండుగా వుండడంతో ఉలిక్కిపడ్డా చూసింది

ఏం చెప్పాలో అరంకాక ఉణం అక్కడే నిలబడి వెనుతిరిగింది-వంటింటి వైపు వెళ్తున్న నందా కాళ్ళకి బంధాలు పడ్డాయి

“ఈ మదైన శ్రీధర్ వాబుగోరు రోజు వస్తుందారు శంకరయ్య ఎందుకట్టా?”

శ్రీ బాలాజీ వైద్యశాల

డా॥ పి. కుమారస్వామి దేవర

మార్వాడి గుడివద్ద; ఫోన్ 551, తెనాలి (ఏ.పి.)

బ్రాంచి 9-డి, శివాజీ స్ట్రీట్, మద్రాసు-17.

దీర్ఘ రోగులకు ఉత్తమ సిద్ధ వైద్యము

హస్త ప్రయోగం, అంగము చిన్నదగుట, సంస్కృత కాలముందు అకస్మాత్తుగా అంగము కృశించుట, శుక్ల నష్టము, నవుంసకత్వము, (ఒక డోస్ తో) ఎన్నడూ కని విని ఎరుగనంత వీర్య సంభవ కలిగి హాయి నిచ్చును. అసంతృప్తి చెందు (స్త్రీ, పురుషులు వాడగినది) స్వస్థులు, కుష్టు, బొల్లి, చర్మవ్యాధులు, హెర్నియా (గిలక), పోస్టుద్వారా కూడా శైద్యం చేయబడును. ఉబ్బసం, తుయ, ఆయాసం దగులకు ఉచితవైద్యం-రండి.

వరిబీజము (బుడ్డ), హెర్నియా, మూత్ర వ్యాధులు, ఆపరేషన్ లేకుండా బాగుచేయబడును. స్వయంగా వచ్చి సంప్రదించవలెను.

చిత్రకళా ప్రకర్షనము

“అసి పిచ్చిమొగమా! పెద్దోళ్ళింటి ముచ్చట్లన్నీ ఇంతే, ఇంట్లో ఆలుమొగ లిద్దరు ఎడమొగం పెడమొగం సూద్దా నికి ఇద్దరు వాగున్నా అదేదో శ్రీధర్ వాయిగోరు, అమ్మగోరు సినేమాయి కూడా సూస్తున్నారు. పైకి ఏమిటి ”

నందా కాళ్ళకింద భూమి కదిలి తను పడిపోతుండేమోననించింది ఇంక అక్కడ నిలబడలేక గిరుక్కున వెను తిరిగి వచ్చేస్తుంటే లోపలికొస్తూ శ్రీధర్ కనిపించాడు.

“మహి ఏం చేస్తున్నాను?” అడిగాడు.

“బె బెడ్ రూంలో వున్నారు.” ఎలాగో గొంతు పెగుల్చుకుని సమాధానం ఇచ్చింది.

అసలే చిరాగా వున్న మహేశ్ కి ఇంటికి రాగానే టీ తాగకపోవడంతో మరింత చిరాకేసింది.

“శ్రీధర్ పిలుస్తున్నారు ” అన్న

నందా మాటలకి తల తిప్పి చూశాడు.

నందా కళ్ళల్లో పల్చని నీటితెర పర్చు కుంది. ఎందుకో అర్థంకాలేదు మహేశ్ కి. మరింత విసుగేసింది.

“ఎం దు కే డ్డు? టీ అడిగాననా? శ్రీధర్ని, నిన్ను డిస్టర్బ్ చేశాననా?”

విషనమానమైన ఆ మాటలకి తట్టుకో లేకపోయింది నందా.

ఛ ఎంత నీచ లోకం చదువు కున్న ఈయనకి, చదువుకోని ఆ బట్లర్, పనిమనిషికి జేధం ఏమిటి?

“హట్లాడ్డం చేతకాదా” అన్నే సి గంటలు శ్రీధర్ తో కబుర్లు చెప్తావే” ఆవేశం పట్టలేకపోతున్నాడు మహేశ్.

“మహేశ్ “ విభ్రాంతిలో అంత కంటే ఏం మాట్లాడలేకపోయింది. ఏడుపు పుప్పెనలా వచ్చింది. దోసిట్లో మొహం వుంచుకుని వెక్కివెక్కి ఏడిచింది.

“చట్ ” వినుక్కుంటూ అక్కణ్ణుంచి వెళ్ళిపోయాడు. లాన్స్లోకాని, రూమ్లోకాని శ్రీధర్ లేడు.

ఏదో అవసరమయి మరో గంట తర్వాత ఇంకో లాయర్ కి ఫోనుచేసి అతన్ని కలుసుకోవాలని అనుకుంటున్నట్లుగా చెప్పాడు.

“సారీ మిస్టర్ మహేష్! ఇవాళ నా భార్య పుట్టినరోజు. ఆవిడతో స్పెండ్ చెయ్యకపోతే చాలా కోపం వస్తుంది. రేపు తప్పక మీట్ ఔదాం ఓ.కె ” అవతల లాయర్ స్వరం నిర్మోహమాటంగా వినిపించింది.

“ఓ.కె సారీ టు డిస్టర్బ్ యు ” ఒళ్ళు మండిపోతుంటే రిసీవర్ పెట్టేశాడు మహేష్.

భార్య పుట్టినరోజయినంత మాత్రాన అవతల లాయర్ ముఖ్యమైన పనిని కూడా లెక్క పెట్టకుండా భార్యని సంతోషపెట్టటం ముఖ్యం అన్నమాట!

ఆ రాత్రి అతని ఫ్రెండ్ ఇంట్లో డిన్నర్ వుంది. ఏడుస్తున్న నందాని ఏమాత్రం పట్టించుకోలేదు, సాయంత్రం సంఘటన మాలాన.

ఎనిమిది గంటలకల్లా తయారయి బయటదేరాడు. డిన్నర్ కి శ్రీధర్ కూడా రావాలి. మహేష్ వెళ్ళేసరికి చాలామంది వచ్చారు.

హోస్ట్ జయరాం నవ్వుతూ ఆహ్వానించాడు. ఎవరోనో మాట్లాడ్తూ కనిపించాడు శ్రీధర్. అతన్ని చూడనట్లుగానే దాటి వెళ్ళిపోడానికి ప్రయత్నించాడు మహేష్.

“హలో లాయర్ ” అన్న శ్రీధర్ గ్రీటింగ్ ని రిసీవ్ చేసుకోక తప్పలేదు. అతని పక్కనున్న ఖాళీ కుర్చీలో కూర్చోక తప్పలేదు.

అయిదారు నిమిషాలు పొడిగా గడిచాయి శ్రీధర్ పక్కనున్న తను మహేష్ కి పెద్దగా పరిచయంలేదు. దాదాపు పది నిమిషాలు గడుస్తుండగా లేస్తానికి ఉద్యుక్తుడౌతూ—

“నా భార్యకి ఇవాళ ఉదయమే ఫీవర్ నార్మల్ కి ఫాల్ ఆయింది ఏం తోచడం లేదు ఒక్కర్తినీ వున్నానని గొడవ పెట్టోంది. జయరాంకి చెప్పి వెళ్దామని వచ్చాను ”

“అలాగా మీ భార్య చాలా అదృష్టవంతురాలై వుండాలి. ఎందుకంటే ఇంత జాగ్రత్తగా చూసుకునే భర్త దొరికినందుకు ”

శ్రీధర్ మాటలెందుకో అనందర్పం గానే కాకుండా, ఆర్ధరహితంగా అనిపించి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు అవతలి వ్యక్తి.

“ఎవరి భార్యమీద ఎవరికి శ్రద్ధ వుండదు” నవ్వుతూ అడిగాడు.

“కాంతమందికి వుండదులెండి, మూర్ఖులు వాళ్ళ పేరుప్రఖ్యాతుల గొడవ తప్ప భార్యలా ఏడుస్తున్నా వాళ్ళు ట్రిమ్ గా తయారయి పార్టీలకి, డిన్నర్లకి వెళ్తారు.”

చెంపమీద చెళ్ళున కమ్మీలతో కొట్టి నట్లయింది మహేష్ కి. ఆ మాటలు ప్రత్యేకంగా తన్ని వుద్దేశించి అన్నవని గ్రహించిన అతని మొహం ఎఱ్ఱబారింది అవమానంతో. ఎంత ధైర్యం శ్రీధర్ కి!

అవతలి వ్యక్తికి శ్రీధర్ మాటలీసారి

రాజబాబూ, రోజారమనే కాదు, వైన కన్నిం చిత్రంలో వారు నటించే పాత్రలూ కొత్త కాదు మీక. జ్యోతిలో మీరు చదివిన ప్రేమాయణ ఆధారంగా ఆనే పేరుతో నిర్మించబడే చిత్ర లోనిదీ దృశ్యం. ముప్పలనేని శేషగిరిరావు నిర్మిం చిత్ర మీది.

అత్యర్థాన్ని కాక వినుగుని కల్పించాయి.

ఇదెక్కడి మనిషి? అర్థం లేకుండా అనందర్థంగా వాగుతున్నాడు.

మరో నిమిషం తర్వాత వెళ్ళిపోతా నంటూ లేచాడు.

అతగాడు కనుమరుగయి అవగానే ఒళ్ళు మండిపోతున్న మహేష్ శ్రీధర్ వైపు తిరిగి “శ్రీధర్, ఎంత దైర్యం నీకు.”

“దేనికీ” ఎంతో కూల్గా, తొణ క్కుండా ఆడుగుతున్న స్నేహితుణ్ణి చంపేశాలా చూశాడు.

“దేనికా” అతని దగ్గరలా కామెంట్ చెయ్యడం నన్ను అవమానించడ మేగా?”

“అవమానించినా నీకు బుద్ధిరాదు మహి: ఇంత డబ్బు, తెలివి, పేరు ప్రఖ్యాతులుండి నల్లరిలో పెద్దమనిషినని పించుకుంటున్న నువ్వు ఇంట్లో భార్యని సంతోషపెట్టలేకపోతున్నావు. నువ్వు ఒక మనిషివేనా?”

“శ్రీధర్. ”

“ష మెల్లిగా నల్లరు చింతే నవ్వుకుంటారు. ఏడుస్తున్న భార్యని ఇంట్లో వదిలేసి డిన్నర్కెలా రాగలావు?” శ్రీధర్ కళ్ళు కత్తి చివర్లలాగ మెరుస్తు న్నాయి.

“అవిడ ఏడుస్తోందని నీకు ఎలా తెల్సా?” ఘాటుగా వచ్చాయి మాటలు.

“నిన్న సాయంత్రం నువ్వన్న వెళవ మాటలు నేను విన్నాను. వినగానే వచ్చి నీ రెండు చెంపలు పగలకొట్టాం అను కున్నాను. కాని ఆ మాటలు విన్నాక నందాదేవి మొహం చూడలేక గిరుక్కున వెనుతిరిగి వచ్చేశాను. నీ మాటలు విన్నాక ఆభిమానం గల ఏ ఆడపిల్లా ఏడ్వ కుండా వుండలేదు. నిజానికి నేను కావాలని ప్రతి రోజు వస్తున్నాను. నీలో ఈర్ష్య రేకెత్తించాలని మొద్దరం అలా ప్రతి రోజు నీ కళ్ళెదుట జంటగా నవ్వు కుంటూ కబుర్లు చెప్పుకుంటుంటే, ఇద్దరం కల్పి తిరుగుతుంటే నీలో ఎప్పటికైనా,

కొద్దిగానైనా చలనం వస్తుందని ఆశించి వస్తున్నాను. అందుకే నీ ముందు ఆవిడ అందాన్ని మెచ్చుకున్నాను. ఆవిడ నీ దగ్గి లేకపోతే ఎలా ఫీలోతావో, దాని వల్ల ఆవిడ విలువ తెల్పుకుంటావని నువ్వొచ్చే సమయానికే వస్తున్నాను. నందా లేకపోతే వుండలేకపోయావు కాబట్టి ఆవిణ్ణలా కసిరావ్. ఔనా? చూడు మహీ! నేను నీ స్నేహితుణ్ణి. ఆ దైర్యంతోనే నువ్వు నందాదేవిగార్ని నా దగ్గికి మోడర్ గా ఏ నందేహం లేకుండా పంప గల్గవు. పంపుతావు అంతటి సహృదయం గల స్నేహపాత్రుడివి నువ్వలా తప్పటడుగు వేస్తుంటే చూడలేను నా కోసమైనా ఆ మెను సంతోషపెట్టు. భర్తగా నీ ధర్మాలు నిర్వర్తించడం నీ డ్యూటీ. నీ చుట్టూ, నీ మీద ఆధారపడి వున్నవాళ్ళని సంతోషపెట్టటం ఒక ఉత్తముడి ధర్మం. ఆవిడకేం లేదని ఆవిణ్ణి ఎవాయివ్ చేస్తున్నావ్? అందమా? చదువా? తెలివా? ఇందులో ఏది కాదు. నీలో జడత్వం మూలాన. మరీ తెరియర్ని ప్రేమించడంవల్లా, నందాదేవి నవ్వుతూ సంపూర్ణంగా, సంతోషంగా ఎప్పుడు కనిస్తారో అప్పటివరకు నేను వెళ్ళి కోను. నా వెళ్ళికోసం అమ్మ కళ్ళు కాయలు కాచేలా చూస్తోందని నీకు తెల్పు. నిజంగా నేను నీ స్నేహితుణ్ణియితే రేపు సాయంకాలం నందాదేవిగారు నాకు సంతోషంతో స్వాగతం సీతో కల్పి ఇవ్వడం నేను చూడాలి " అతని మాటలు పూర్తి అయి అవగానే ఎవరో శ్రీధర్ని పిలచారు. అతను లేచి వెళ్ళిపోయాడు.

మహేష్ మరో అయిదు నిమిషాల వరకు తేరుకోలేకపోయాడు.

4

రాత్రి ఇంటికి చేరుకునేసరికి పదయింది. ఎక్కడా అలికిడి లేదు. డ్రెస్ మార్చుకుని బెడ్ రూం లో కెళ్ళాడు మహేష్.

కిటికీలోంచి బయటకి చూస్తున్న నందా అలికిడికి, వెనుతిరిగింది. తనకి కొద్ది దూరంలో నిలబడివున్న భర్తని చూసి మొదట తెల్లబోయి, తర్వాత కళ్ళు వాల్చేసుకుని అతన్ని తప్పించుకొని వెళ్ళబోయింది. కాని మరో క్షణంలో నందా అతని చేతుల్లో వుంది.

బిత్తరపోతూ చూసింది. మొదటి సారిగా నందాని మరో దృష్టితో ప్రత్యేకంగా చూస్తున్న మహేష్ హృదయం ఆమెపట్ల అనురాగానికి పునాదిగా ఆకర్షితమవసాగింది

"నందా," అతనంత మృదువుగా పిలుస్తుంటే కలో, నిజమో అర్థం కాలేదు ఆమె మాట్లాడకుండా చూస్తుంటే నా మీద కోపం వచ్చిందా నందా," అడిగాడు మహేష్ ఈ హారాత్ మార్చే మిటో అర్థం అవడంలేదు ఆమెకి

కళ్ళు వాయికుని—“లేదు. చదువుకున్న మీకు, చదువుకోని బిల్లర్ పని మనిషికి భేదం ఏమిటో నాకర్థంకాక బాధ పడున్నాను "

"అంటే " తను విన్నది చెప్పి రోషం, కోపం తొణికిసలాడుతున్న కళ్ళతో మహేష్ని చూస్తూ—

"నేనేం నేరం చేశానని వాళ్ళ

దృష్టిలో నేనలా జారిపోవాలి, ఏం పాపం చేశానని మీకిలా నేను దూరంగా బతకాలి, నాలో ఏం తక్కువైందని మీరలా నన్ను దూరంగా వుంచి నన్ను వేధించాలి మహేష్? మీకంత ఇష్టం లేకపోతే చెప్పండి, నేను నేను నా దారేదో చూసుకుంటాను కాని ఇలా బ్రతకలేను మీకు కేసులు పైల్స్, ప్రెండ్స్, క్లెంట్స్, పేరుప్రఖ్యాతులు వున్నాయి. కాని నాకు నన్నది కేవలం మీరొక్కరే. మిమ్మల్నే సర్వస్వంగా ఎంచి ఈ రోజువరకు మీరు మారతారేమోనని వేచివున్నాను మహేష్. నాలో సహనం నశించింది ఇవాళ ఇంట్లో బల్లర్, రేపు నలుగురు అనుకుంటారు. రెండు రోజులు పోతే మీరే ఇంతకంటే నీచంగా చూట్లాడచ్చు. ఇవన్నీ సహించడానికి నేను బతకాల్సిన ఆవసరం లేదు ”

“నందా “ కంగారుగా పిల్చాడు మహేష్.

“అంత మాటనకు నందా. నన్ను ఊహించు. నిజంగా సువ్వలా నేనొచ్చే సరికి శ్రీధర్ తో కబుర్లు చెప్తూ నన్ను పట్టించుకోకపోతే నేను యెంత లోస్లిగా ఓలయ్యానో తెల్సూ, శ్రీధర్ మంచి పని చేశాడు నందా మీ రిద్దరూ కూర్చున్నా, జంటగా యెక్కడికైనా వెళ్తున్న నాలో ఏదో అస్పష్టమైన కోరికలు, బాధ రేగేవి. ఇంకో రెండురోజు లాగుతే నేనే శ్రీధర్ని తరిమేసి నీతో కబుర్లు చెప్పి బయటికి తీసుకెళ్ళేవాణ్ణి, కాని శ్రీధర్ కి నీ బాధ చూసి నామీద కోపంవచ్చి చాలా తిట్టాడు. నందా. మరోలా అర్థంచేసుకోక నాలో ఈ మార్పు నిజం ఐ డెగ్ యువర్ పార్డన్ నందా స్టీజ్ పార్డన్ మి ”

ఫీ-ఫీ నీ కండుకమ్మ యీ శ్రమా! ఇదే పని చేసేందుకు మా ఆఫీసులూ చాలా మందున్నారు!!!

పనిపాపలా తన్ని నమ్మించడానికి కంగారు పడ్తున్న మహేష్ ని చూడగానే అప్పటి వరకు ఆమెలో గూడు కట్టుకునున్న ఆవేదన, బాధ అవ్వలేకపోయాయి.

“మహేష్ నిజంగానా ” సంతోషంగా అడిగింది.

“నిజం. నందా జరిగిపోయినదానికి, నిన్ను బాధపెట్టినందుకు ధౌసెండ్ ఎపా లజీస్ నందా ఐ డెగ్ యువర్ పార్డన్” ఆమె చుట్టు చేతులేసి గుండెలకి హత్తుకుంటూన్న అతని స్వరం ఎంతో సిన్సియర్ గా వుంది.

“ఇప్పటికైనా నా జీవనజ్యోతి కొత్త వెలుగుల్ని చిందించడానికి మొదలుపెట్టినందుకు-దానికి కారణభూతమైన శ్రీధర్ కి నా కృతజ్ఞతలు.”

“రేపు సాయంత్రం అతనొస్తాడు నందా అప్పుడు జంటగా కృతజ్ఞతలు చెప్తాం నరేనా?” మునివేళ్ళతో ఆమె గడ్డాన్ని ఎత్తి కళ్ళల్లోకి చూస్తూ అన్నాడు మహేష్.

“తప్పకుండా మహేష్ ” తృప్తిగా అంటూ అతని చేతుల్లో ఇమిడిపోయింది.

